

Feestelijk ontmoetingsconcert IntervOcaal

Op 28 mei gaven we tijdens het WAK-festival een concert in een bijzondere vorm: in de theaterzaal in Prismare zat het publiek midden tussen ons. Het thema van het concert was Ontmoeting en we zongen dieren- en lenteliedjes. Iedereen was kleurig uitgedost vanuit de eigen cultuur en er was ook gezorgd voor de nodige hapjes en drankjes uit de verschillende culturen.

Het publiek stroomde binnen en alle IntervOcalers zochten een zangmaatje in het publiek, precies afgewisseld gingen we in de zaal zitten. Het publiek werd uitgebreid aangemoedigd om mee te zingen, doordat ze midden tussen ons zaten deed iedereen dit probleemloos en waren we plotseling een nog groter koor.

Diet gaf de nodige uitleg over de avond en heette onze gasten uit Marokko welkom, met hen wilden we een duidelijk tegengeluid laten horen tegenover Geert Wilders zijn eerdere woorden. Hierna begonnen we met een originele warming-up met een Bulgaars ja en nee en met het Fisches Nachtgesang. Deze avond zag ik pas echt wat voor een bijzondere effecten dit had. Hierna kon het publiek de stemgroepen beter leren kennen bij enkele van onze vogelnummers, het publiek waardeerde onze creatieve manier hiervoor volgens mij wel. Bij Blij in Enschede bleek dat choreografie voor IntervOcaal moeilijk blijft, maar het was in ieder geval uitermate gezellig.

Deze avond werd ook een aantal dierenverhalen verteld, Pieternel was de eerste met De vlieg en de mug van Toon Tellegen. Dit was een prachtig filosofisch verhaal over mooie en slechte gedachten. De vlieg en de mug hadden een duidelijke voorkeur voor de mooie gedachten en vanavond in de zaal hadden we die voorkeur duidelijk ook.

Na nog een paar liedjes van IntervOcaal waren onze Marokkaanse gasten aan de beurt. De Marokkaanse Naima zong ons de de Biladi voor, waarna we haar nazongen. Dit is voor niet-Marokkanen wel bijzonder lastig, gezien de atletische tongval die je ervoor moet hebben! Hierna kregen we een zeer interessante video-presentatie te zien met Marokkaanse zang, muziek en dans, echt bijzonder om dit een keer in de meest originele versie te ervaren.

Hierna nam Ning de leiding en oefenden we met zijn allen Potong bebek angsa, waarbij we in vier kringen naar links en rechts dansten. Deze dans verliep succesvol en gaf een groot gevoel van verbondenheid. Hierna vertelde Ning een prachtig Indonesisch verhaal over een kinderhertje en gevaarlijke krokodillen. Het hertje wilde zo graag bij goudgele bananen aan de andere kant van de rivier komen en op de heenweg lukte dit ook, maar op de

terugweg lagen de krokodillen in de weg. Ze dreigden het hertje op te eten, maar dat verzoon een list: ze vroeg de krokodillen of ze al eens geteld waren. De krokodillen wilden natuurlijk wel meetellen en gingen op verzoek van het hertje in een lange rij liggen. En dit was voor het hertje natuurlijk de perfecte manier om veilig terug te komen! De krokodillen waren natuurlijk bepaald niet blij toen ze ontdekten dat ze voor de gek gehouden waren.

Na dit prachtige verhaal volgden een aantal Zuid-Amerikaans liedjes en teksten, waarbij uitleg over de betekenis werd gegeven door Franciska en Edith. Bij deze liedjes kwam het publiek echt los en zong en danste iedereen vol overtuiging mee. We sloten het programma af met The Lion sleeps tonight, waarbij Melvin de rol van sluwe leeuw vervulde. Hij dook onverwacht op in alle hoeken van de zaal en was hierbij een indrukwekkende verschijning. Tenslotte zong hij met ons het koningsnummer Malaika, waarmee de avond feestelijk werd afgesloten.

Het was een bijzondere ervaring om met het publiek midden tussen ons te zingen en we kunnen opnieuw terugkijken op een zeer geslaagde avond!

Titia van Hooijdonk